

[Landbrugsministeren.]

sige ca. 3 Kr. 75 Øre pr. 1 000 Kr.s Ejendomsskyld.

Sønderjylland har altsaa herefter faaet forholdsvis omtrent 5 Gange saa stort et Beløb til Akkordlaan som de øvrige Landsdele, og det er klart, at naar det er Tilfældet, og naar de andre Amter ingenting har faaet af de 4 Mill. Kr., men har maattet afgive 500 000 Kr. af det, der først var beregnet til disse Amter, maa man nære nogen Betænkelighed ved at tage yderligere Beløb til Sønderjylland. Og i alt Fald kan det jo først ske, efter at man er fuldkommen klar over, at der ikke i de andre Amter allerede faktisk med berettiget Forventning er lagt Beslag paa de Penge, som er tildelt disse Amter; for saa længe det Beløb ikke er anvendt inden for hvert Amt, som tilfalder dette efter Ejendomsskyld, har man naturligvis der en berettiget Forventning om at faa sine Ønsker imødekommet. Det er det, jeg mener, man kan sige om Amterne i Almindelighed, men ikke med Hensyn til de sønderjyske Amter, som har brugt det, som er stillet til Raadighed for dem, og yderligere har brugt de 4 Mill. Kr. og de 500 000 Kr. af de andre Amters Beløb.

Jeg vil for øvrigt sige til det ærede Medlem, at det forbavser mig noget, at det ærede Medlem her stiller saa vidtrækkende Krav om disse Akkordbeløb til Sønderjylland. Naar man kender det ærede Medlems og hans Partis Stilling til hele Akkordlovgivningen, som gaar ud paa, at denne Akkordlovgivning gør Uret over for Kreditorerne, undrer det noget, at man fra den Side ikke alene med Kyshaand tager imod disse meget store Beløb nede i Sønderjylland — omtrent 5 Gange saa meget som i det øvrige Land —, men endog anmoder om flere Penge til Trods for Partiets Stilling til Lovforslaget, og at det ærede Medlem her udtaler, at denne Anmodning har man berettiget Forventning om at faa imødekommet.

Det ærede Medlem Hr. Vejen stillede et Spørgsmaal til mig — det findes paa Sp. 897. Det ærede Medlem udtalte først, at jeg i min politiske Virksomhed nu søgte at begrænse Produktionen i Landbruget baade af Smør, Kød og Flæsk. Og det ærede Medlem spurgte saa, om Landbrugsministeren i Tide havde advaret Landmændene mod den store Produktion. Mener det ærede Medlem da ikke, at det i den nuværende Situation er nødvendigt at gennemføre Foranstaltninger, som gaar ud paa at begrænse Produktionen, i alt Fald

Produktionen af Flæsk? Mener det ærede Medlem ikke, at det er berettiget, at jeg er gaaet ind i et Arbejde for en saadan Foranstaltnings Gennemførelse? Jeg tvivler noget om, at det ærede Medlem kan rette nogen Bebrejdelse mod mig for det Arbejde, jeg i saa Henseende har gjort.

Selv om jeg er gaaet ind i en saadan Politik for Flæskestens Vedkommende, har jeg vist næppe nogen Sinde sagt, at jeg ansaa det for særlig tilstræbelsesværdigt for Tiden at arbejde for en Indskrænkning af Produktionen af Smør og Kød, jeg ser de store Vanskeligheder, der vil opstaa ved en saadan Produktionsindskrænkning; jeg ser ikke rigtig, hvorledes man i Landbruget kan faa anvendt sin Grovfoderproduktion, hvis ikke det sker gennem Mejeribruget og Husdyrholdet, i alt Fald stort set. Og jeg har altid sagt med Hensyn til Planteproduktionen, at jeg anser det for mest økonomisk for de enkelte Landmænd at søge at avle saa stor en Produktion som muligt.

Saaledes som Forholdene i Øjeblikket er, og som de er blevet ved Foranstaltninger udefra, er det imidlertid klogt, at det danske Landbrug spreder sin Produktion i langt højere Grad end hidtil. Det er klogt nu at gaa ind i en stor Selvforsyning af Varer, som Landbruget kan fremstille, men hvis Fremstilling det tidligere ikke har taget op i det Omfang, som er nødvendigt nu, naar man vil forsyne hele Landet paa disse Omraader. Jeg henviser her til Foranstaltninger, som det ærede Medlem ogsaa har været med til at gennemføre, nemlig Sikring af Forbruget paa Hjemmemarkedet af Sukker, Kartoffelmel, Frugt, Havesager o. s. v. Jeg tilføjer, at jeg vilde anse det for klogt, om man i Landbruget begrænsede Indførselen af Foderstoffer ved selv at avle Planter, der kan træde i Stedet for f. Eks. Lucerne, Græs, Hø o. lign.

Dermed være imidlertid ingenlunde sagt, at jeg tidligere har advaret Landmændene mod den store Produktion, og jeg mener heller ikke nu, det havde været klogt at gøre det. Jeg har den Opfattelse — og jeg tvivler noget om, at det ærede Medlem ikke skulde være enig med mig deri —, at det var heldigt, vi havde den store Produktion, ikke mindst af Flæsk, dengang da man indførte Kontingenteringen og Begrænsningen af Udførselen; havde vi ikke haft den store Produktion dengang, havde vi i Dag staaet med en meget mindre Udførsel af denne Vare, som er den mest lønnende Produktion for Landbruget, end vi nu gør.

Det ærede Medlem udtalte, at afdøde Pinstrup i sin Tid havde advaret Landmæn-